

ДОСЛІДЖУЮТЬ ЗЛОЧИНИ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Київ (Р.Р.). — У вівторок, 16-го грудня, в Україні вийшло перше число нової російськомовної газети «Сегодня».

У газеті вміщено статтю Лідії Денисенко, яка розповідає, що 12 найбільш відомих університетів ЗСА запросили делегацію українських правозахисників, щоб почути правду про Соловки. Щоправда, імен відомих правозахисників авторка не назвала, за те повідомила, що в числі делегації, яка досліджувала таємниці Соловків, є доктор історичних наук, завідувачий відділом інституту ім. М. Грушевського НАН України Юрій Шаповал та заступник голови СБУ, генерал-майор Володимир Пристайко, який багато років пропрацював начальником слідчого відділу в Київському КГБ.

Експедицію до Архангел-

льська і на Соловки профінансувала організація Американців в Обороні Людських Прав в Україні. За словами авторки, довідавшись, що кожний третій розстріляний і репресований був з України, американці дуже багато питань ставили генералові СБУ, а найбільше цікавилися, чому Україна, яка найбільше постраждала від комуністичного терору, не вимагає від Росії компенсації.

Відповідь була, що українці досліджують цю трагічну частину історії не задля помсти, а тому, що червоний терор фактично зачепив майже кожну родину і люди хочуть знати правду і дату загибелі родичів, щоб хоч поставити свічку і помолитися.

Книга-розповідь про Соловки недовзі вийде в Києві з передмовою Івана Драча.

Поховано Ю. Кузьмича

Парсиппани, Н. Дж. — Вістка про трагічну смерть в автомобільному випадку Юрія Кузьмича розійшлася широким відомою по ЗСА, зокрема в урядових американських колах, де Ю. Кузьмич був добре відомий та шанований за свою відповідальну працю в Департаменті енергетики. Як спеціаліст від ядерної техніки, він постійно подорожував в Україну для перевірки ядерних споруд і саме повертаючи автобусом із перевезення таких споруд в північній Миколаєві, біля Києва загинув в автомобільній катастрофі.

Жертвою вправ також шофер Ю. Кузьмича, який помер у лікарні, як і водій другого авто, який правдоподібно заснував та зударився з авто, в якому Ю. Кузьмич.

Ю. Кузьмич працював у Департаменті енергетики від 1992 року, постійно жив в Гетсбургі, біля Вашингтону wraz із дружиною Ксенією і двома синами. Про його смерть повідомив офіційно Майкл МекКлері, директор нук-

леарного відділу Департаменту енергетики, а вістка про трагічну подію була вміщена у почитному щоденнику «Вашінгтон Пост» з 12-го грудня.

Прощання Ю. Кузьмича відбулося при численній участі українців та американців у Вашингтоні в п'ятницю, 12-го грудня, на якому промовляв секретар Департаменту Федерико Пеня, як також поховання та українські товариші покійного. Поховано його на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку в неділю, 14-го грудня.

Американські офіційні чинники підкреслюють велику відповідальну працю, що її проводив Ю. Кузьмич, який самостійно розробив план та перевезення його в життя для забезпечення ядерної зброї.

Ю. Кузьмич залишив, крім дружини та синів, маму, Валентину Кузьмич, голову Православного Сестрицтва, сестру Яру Сидорак з чоловіком Марком та двома дочками.

„Наше суспільство потребує оновлення мистецького ринку“

Нью Йорк (Г. Колесса). — Тут у суботу, 13-го грудня, в галерії „Маяна“ відкрилася передпродажна виставка-перепродаж творів українських мистців з приватних колекцій, на якій також можна придбати нові роботи українських авторів.

„Більша частина творів відомих мистців-українців діаспори зберігається поза музеями, в приватних колекціях, — говорить організатор виставки, голова ЛМК мисткиня Слава Геруляк. — Та краді надбання нашого мистецтва повинні бути доступні людям: слід організовувати виставки, завдяки яким на публічний форум змогли б потрапити твори, які інакше не можна було б побачити, а тим більше купити.“

„Часто, придбавши картину чи скульптуру й примістивши її у власному домі, власники десяти років зберігають її на одному й тому ж місці, — продовжує наша співрозмовниця. — Але слід пам'ятати, що при зміні оточення чи при іншому освітленні твір набирає іншої колористичності — ста-

Мисткиня Слава Геруляк демонструє експонати виставки.

(Фото Я. Кулиничка).

ють виднішими не завважуваними перед тм грані, що в деяких випадках може навіть змінити настрої творини. Так, зникають до твору мистецтва, що він втрачає для них свою новизну й притягальну силу. Чи не варто тоді віддати його й оновити свою колекцію іншою мистецькою працею?“

Керуючись цими міркуваннями, С. Геруляк

Українську економіку врятують реформи

Київ (Р.Р.). — Віцепрем'єр-міністр України Сергій Тигипко, виступаючи на економічному форумі журналістів, дорікнув Верховній Раді за бездіяльність і висловив переконання, що економічні реформи необхідно продовжити, незалежно від того, які сили переможуть у виборах.

Передусім, на думку Тигипка, необхідна адміністративна реформа, яка приведе до скорочення державного апарату та зробить його дієльнішим. Далі треба полегшити процедуру отримання реєстраційних документів підприємствами. Податкові реформи також мають довести до пуття і зменшити дефіцит бюджету на 1 відсоток. Наступним кроком має бути приватизація, оскільки „держава — самий неефективний власник“. Частину державного майна можна здати у винайм.

Уряд, за словами С. Тигипки, вже намітив 50 підприємств, в тому числі й порти, які можна здати у винайм на вигідних умовах. А сертифікати приватизації вже давно треба було припинити, бо хто

хотів вкласти свій сертифікат, той це вже зробив.

Ставку С. Тигипко радить робити на конкурентоздатність та живучість виробництва, бо інвестори шукають не привілеїв, а нормальних умов праці. А на стосунку захисту українського виробника, то найліпший захист — це стимулювання випуску доброякісної продукції.

Депутат України і міністер економіки Віктор Суслів навпаки, вважає, що закордонним інвесторам потрібні не просто умови, але й пільги. Економіку України врятують закордонні інвестиції. А Національний Банк України, беручи закордонні кредити під високі проценти, створює відплив закордонних грошей з українського виробництва в українські фінанси.

Сьогоднішню кредитову політику Суслів назвав „антиінвестиційною“, оскільки „вона стала причиною катастрофічного зростання зовнішніх боргів“.

Необхідна також судово-реформа, бо сьогодні неможливо захистити інтереси інвестора в судовому порядку.

У Греції розбився український пасажирський літак

Сальоніки, Греція. — Український літак типу Як-42 зі щонайменше 70 особами зазнав катастрофи, намагаючись увечері 17-го грудня приземлитися в Сальоніках у вітряну і сніжну погоду, повідомляють засоби масової інформації.

Представники цивільної авіації Греції поінформували, що до приземлення літака, який здійснював рейс Київ-Одеса-Сальоніки, залишалися п'ять хвилин, коли о 9:15 години ввечері обірвався з ним зв'язок.

Для пошуку літака української авіаційної компанії „Аеросвіт“ використовувалися гелікоптери зі спеціальним пошуковим обладнанням, оскільки

туман і низькі хмари значно ускладнювали працю рятувальників.

Наступного дня поширено пошук літака до гори Олімп, яка лежить за 40 миль на південний захід від Сальонік — морського порту. Пошуки також проводилися на морі. На літовищі родичі пасажирів чекали всю ніч на результати пошуку.

Представник літовища Сальонік сказав по радіо, що пілот з незрозумілої причини анулював першу спробу приземлення. Грецькі засоби масової інформації повідомили пізніше, що пілота попросили зробити коло і приземлитися з другої спроби у зв'язку з переважанням рухом літаків.

Голова української компанії „Аеро Київ“ Ігор Куликовський сказав, що приземлювався в Сальоніках дуже важко, бо з одного боку — гори, а з другого — море.

Президент грецької авіації Тзубеліс сказав, що літовище в Сальоніках не має радару і диспетчері керують літаками, інформуючи пілотів про їхні координати. Один з редакторів британського журналу „Флайт Інтернешнел“ Дейвід Лермант зазначив, що відсутність радарів на невеликих європейських літовищах не є чимось надзвичайним, однак Сальоніки, які приймають все більше літаків, повинні вже подбати про радар.

Представниця Міністерства Надзвичайних Ситуацій України Тетяна Помазанова повідомила, що в літаку перебувало 63 пасажирів, з яких 42 — грецькі громадяни, а решта переважно українські. Представники цивільної оборони Одеси назвали трохи іншу цифру. За їхніми словами, серед 62 пасажирів було 33 грецьких громадян, 25 українських, двоє польських, один німецький і один ро-

(Закінчення на стор. 4)

(Закінчення на стор. 4)

Вчених непокоїть „курячий флу“

Гонг Конг. — Американський професор Роберт Вебстер, який є одним з найавторитетніших вірусологів у світі, відвідавши Гонг Конг і вивчивши обставини захворювань на так званий „курячий флу“, зробив дуже невістий висновок: „Для мене це лише питання часу, коли епідемія „курячого флу“ стане пандемією, тобто розповсюдиться по всій планеті“. Проф. Р. Вебстер не сумнівається, що вірус передаватиметься від людини до людини, хоч дотепер вважалося, що заразитися „курячим флу“ можна тільки у результаті контактів з птахами.

Боротьба з вірусом посилюється і набирає різних форм та способів. Наприклад, продаж курячого м'яса вже зменшився на одну третину. Лікарі радять дітям не зачіпати руками ніяких птахів і не тримати їх вдома. У Гонг Конгу розпочинають масову кампанію, спрямовану на члків знищення домашніх птахів — канарчиків, солов'їв і папуг.

У Гонг Конгу, де провів спеціальні дослідження проф. Р. Вебстер, було зафіксовано вже шість випадків захворювання „курячим флу“. На початку грудня

там помер 54-річний чоловік. Саме його смерть змусила вчених визнати, що існує поважна небезпека тотального розповсюдження нового виду грипового вірусу.

В серпні цього року вірус — H5N1 з групи „А“, який до недавнього часу зустрічався лише у хворих птахів, вперше було виявлено у трирічного хлопчика, якого також не вдалося врятувати. А півмісяця тому цей же вірус лікаря виявили у дворічної хворої дитини. Щоправда, якимсь дивом її врятували від смерті. Після того захворіла 13-річна дівчинка, а декілька днів від вірусу „курячого флу“ знову помер у Гонг Конгу дорослий чоловік.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає людський організм. Велику тривогу викликає рівень смертності — 50 відсотків загального числа захворювань. Так званий „гонгконгський вірус“, з групи „А“, у 1968 році викликав епідемію, спричинивши смерті 120,000 осіб. Згідно зі статистикою, подібні епідемії відбуваються на планеті раз у 10—20 років.

Кількість захворювань спонукає медичних експертів припускати, що вірус уражає

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСОЮЗУ \$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Силик

Second Class Postage paid at Parsippany, NJ

Якщо прагнеш миру — живи в ньому

Понад півтора тисячоліття тому відомий римський мислитель Флавій сказав: "Якщо прагнеш миру — готуйся до війни". І до Флавія, мабуть, і після нього ця істина залишалася однією з найактуальніших, бо найпарадоксальніші: люди прагнуть спокою, але вважають, що він можливий за умови бути повсякчас готовим до мілітарної конфронтації. Природа подібної психології незрозуміла і такою, мабуть, залишиться. Так само, як чиєсь бажання бути пострахом для інших. Бо прагнення до миру через залякування одне одного накопиченим сьогодні воїнистину геростратівським мілітарним арсеналом не можна вважати нормальним, навіть якщо воно й стало "класичною формулою".

Первісну боротьбу з дику природою за виживання людини з часом перенесла на боротьбу з собою подібною. Первісні часи пішли в небуття, а інстинкт поневолення, загарбання, знищення слабшого залишився, і якщо замість отого прайнстинкту взаємопоборювання людство не прийде до розуміння небезпеки, що над ним зависла, то просто загине. Бо скільки пролило крові й сліз, а ми так нічого й не навчилися. Крім одного: світом володіє сильніший! Сильніший не інтелектом, не вірою в Бога, а м'язами... От і дожилися, що хвилини немає, щоб діти не лилася кров, не вбивав навіть брат брата. І тоді сильніший іде розборонувати слабших. Звісно ж, мирити не пальмовою гілкою, а й далі — мечем.

В сучасну епоху найгрізнішим для людства став меч нуклеарний. І вже не йдеться про притримання ним однієї державою-надпотою іншої, а часто про ядерний шантаж у так званій великій політиці. Такий шантаж сьогодні найбільше притаманний знекровленій економічно Росії, котра відверто дає зрозуміти, що на випадок безвиході не зупиниться ні перед чим.

Два роки тому ЗСД і Росія погодилися повернути у відкритий океан свої, взаємно спрямовані одне на одного, ракети, щоб уникнути катастрофи внаслідок випадкового їх запуску. Тоді в ЗСА було триумфуюче виголошено, що вперше від початку холодної війни російські ракети не спрямовані на американські об'єкти. Але, як зауважують знаючі люди, цей московський жест був, скоріше всього, пропагандивним, ніж практичним. Бо достатньо хвилинної маніпуляції з комп'ютером, аби все стало на свої місця. Щодо ядерного роззброєння, то воно матиме якийсь сенс щойно тоді, коли буде повним, бо й одна "бомбочка" може згубити людство, поскільки за нею виявиться набагато більше прихованих. Достатньо також сказати, що, попри закінчення холодної війни, ЗСА, як недавно згадувалося в "Нью Йорк Таймсі", щороку витрачають 28 блн. дол. на утримання 7,000 міжконтинентальних ядерних боеголовок, що перебувають у стані бойової готовності. Поза сумнівом, що навіть акрай охляла економічно та дестабілізована політично Росія на утримання своїх аналогічних озброєнь також фондів не шкодує.

Певні надії на новий, безпечніший світ пропонують людству зміни в атомовій доктрині Президента Клінтона, з якої, між іншим, випливає, що навіть якщо випадково дійшло до застосування атомової зброї, результати її мали б обмежений, локальний характер. При цьому, мовляв, ядерні боеголовки не будуть націлені на цивільні об'єкти, а на виключно відповідні атомові пункти можливого ворога. Так можна було б думати в доатомову епоху, але сьогодні це малоймовірно, бо навіть найточніший нуклеарний удар обов'язково потягне за собою сотні й сотні тисяч смертей ні в чому невинних людей. Отже, для однієї якоїсь країни це може виглядати випадком льокальним, але для багатьох інших — справою життя і смерті. Тож, мабуть, і тому сьогодні ті інші так наполегливо прагнуть прорватися до "атомового котла", щоб мати свою відповідь на "застрашувачий ефект". Тому також так швидко зростає загроза розповсюдження всіма можливими й неможливими способами ядерних озброєнь у світі, включно з загрозою заволодіння такою зброєю так званими терористичними країнами.

Ядерна зброя була й наразі залишається, передусім, відстрашувачим інструментом. Після закінчення Другої світової війни З'єднані Стійти, як єдиний власник такої зброї, могли гарантувати безпеку собі та своїм союзникам. Однак з її появою в Советському Союзі застрашувачий ефект став двостороннім. Це, врешті, хоча й з очевидним припізнанням, привело до переговорів про зменшення ядерних озброєнь. Сьогодні, попри які б то і чи не було ядерні доктрини, світ все ближче ступає над прірву глобальної катастрофи. Найвищий час якнайсерйозніше подумати про те, щоб перефразоване Флавієм звучало так: "Якщо прагнеш миру — живи в ньому".

Серед статей закону про вибори, ухвалених Верховною Радою, містилася і стаття, присвячена необхідності володіння кандидатом на народного депутата державною мовою. Навколо цієї статті вирували дискусії, але Олександр Мороз зумів таки "пропихнути" її. І не випадково 230 депутатів підтримали закон з цією статтею. Адже проблема вільного володіння особою, що претендує на депутатський мандат, державною (тобто літературною українською) мовою не така проста, як може здатися на перший погляд. У ній сплетений цілий вузол правних і політичних зударів, притаманних українській дійсності.

Передусім зауважимо, що аргументи „за“ і „проти“ володіння державною мовою можна розділити на романтичні, прагматичні і конституційно-правні.

З романтичного боку масмо несприятливому суперечності тих, які намагаються на об'язковості володіння українською мовою для всіх, хто хоче належати до справді української еліти, і тих, які вважають, що любити Україну і виступати в її законодавчому органі можна і без знання української мови, адже слов'янські слова завжди зрозумілі. На цьому рівні проблема, як видається, лишається нерозв'язною.

Значно серйознішим є прагматичний бік питання. Незнання української мови парламентарем при-

Сергій Чалий,
Київ

ЗНАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ НЕОБХІДНЕ

водить до того, що він не розуміє багато чого зі змісту законодавчих актів, за які голосує. В законах важлива кожна кома, кожен нюанс, і мимоволі виникає запитання — чи не тому українське законодавство, особливо економічне, є таким недосконалим і суперечливим, що багато хто з депутатів нинішньої Верховної Ради погано розуміється на лексичних тонкощах законопроектів?

Якщо ж дублювати тексти законопроектів російською мовою, на чому намагаються деякі прихильники офіційної двомовності, то це значно ускладнить і без того непростий законотворчий процес та потребуватиме значних фондів на збільшення і без того роздуту апарату Верховної Ради. Крім того, хто дасть гарантію, що український і російський тексти законів будуть повністю адекватними? Отож, прагматичні міркування підказують: куди дешевше навчити кожного кандидата на депутата, навіть на державний кошт, української мови, ніж потім мати проблеми з нерозумінням певною частиною неукраїномовних депутатів того, чим, власне, вони займаються у стінах Верховної Ради.

За Конституцією, за законом про мови, державною є українська мо-

ва. Чи може одна з гілок державної влади нехтувати державним статусом української мови? За ст. 10 Конституції, „державна забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України“. На підставі чого Верховна Рада має бути винятком? Нарешті, депутатська присяга, після складання якої новообрані депутати вступають на становище, також складена українською мовою і зафіксована на ст. 79 Конституції. Чи має юридичну силу підпис депутата, котрий не розуміє української мови, під текстом присяги? А вже потім завжди можна сказати, що мовляв, мені дали неточний переклад, і я зовсім не клявся обстоювати українську незалежність та демократію.

Як бачимо, питання про необхідність у законі про вибори положення про володіння кандидатом на депутата державною мовою має кілька аспектів, комплексна аналіза яких підводить до доцільності наявності такого положення у тексті закону. Нарешті, це питання має ще один вимір. Якщо на місце у парламенті претендує людина, нездатна вивчити українську мову, то чи не є таке вивчення тестом, так би мовити, на інтелектуальні здібності, зовсім не зайві для

продуктивної законодавчої діяльності?

Як видається, з цих чи подібних міркувань виходили народні депутати, які голосували за відповідну статтю закону про вибори. Але, як практично завжди в українській політиці, прагматизм і державничтво зіткнулися з недбалістю і непрофесійністю. Цього разу останні якості продемонстрували клерки з президентської адміністрації, черговий раз „підставивши“ Леоніда Кучму і включивши до складу статтей, проти яких Президент виступає, саме статтю щодо вільного володіння кандидатом на депутата державною мовою. Знов таки, керуючись прагматичними і державницькими інтересами, депутатська більшість вирішила зняти з остаточного тексту закону цю статтю. А вже в іншому випадку під загрозою опинилося саме проведення виборів до Верховної Ради. А це аж ніяк не зміцнило б українську демократію.

Крапку в цій історії ставити рано. Можна сподіватися, що у майбутньому парламенті державники й прагматики об'єднають свої зусилля і за допомогою романтиків-українофілів знову впровадять до закону про вибори статтю щодо обов'язкового володіння народним депутатом державною мовою. І подолають цього разу будь-яке вето, спророковане „сірими кардиналами“ з президентської адміністрації.

Євген Крименко

Три празники

„Бо прийдуть до тебе три празники в гості...“
(з народної колядки)

Прийдуть уночі, розсміяні, бадьорі...
На санях привезуть вертеп, свічки, ладан,
Мечами викрешують в морознім небі зорі,
Гукнуть: „Це ми, Різдво, Новий Рік і Йордан!“

Різдво постукає у кожні двері хати:
„Мерщій ставайте всі! Співайте 'З нами Бог!'
Поганець Ірод цез, минулись каземати,
Спасіння час настав без гора і тривоги“.

Новий Рік, поклонившись, стане віншувати:
„Дай, Боже, щастя вам на зівільненій землі!“
Пригорне брата брата, хай усміхнеться мати,
Хай золото пшениць заблеще на ріллі.

Йордан же посвятить Дніпро і Чорне море,
Обмие сльози, кров, згасить руйн пожар,
І поблагословить розмолені простори,
І копули церков підійме аж до хмар.

І вістка полетить, заграє дзвоном-зовом,
Полине в далечині, за гори і моря,
Що в нас над славним Києвом і вірним Львовом
Зійшла в цю ніч ізнов Христа свята зоря.

(Із збірки „Крізь призму вічності“).

Ярина Зоряна

Тиха ніч

Тиха ніч землю накрила,
Обнімає Вифлеєм,
Розпростерло свої крила
Ясне небо зоряне.

І лунає стів янголів
З цю предивну Святу ніч,
Люде мій, ти вже на волі,
Гей, утри же сльозу з віч!

Утри сльозу цю пекучу,
Бо Христос для нас несе
Ласку світлу, всемогучу
Нею здолаємо все!

Радість родиться на світі
З Непорочного Добра,
Щоб любов'ю зогріти
Всі страждаючі серця.

— Та все ж таки нині Свят-Вечір...

Вона перевела хлопчика в хустку й почала колихати його на колінах. Йому зарум'яніли від тепла й молока щічки, і він засміявся вголос.

Нараз знадвору почувся скрипіт кроків по снігу, і три чоловіки ввійшли в колибу. Вони були, може, ще молоді, але бородати й довговолосі.

— Христос Родився, — сказали вони. Дід дивився на них недовіроливо, зукоса. Йому здавалося, що один із них ніс під широким плащем рушницю.

— Славте Його, — відповіла Марія.

Чоловіки, що несміло стояли, побачили її щойно тепер, бо надворі була вже ніч і їх засліпило світло.

— Дозволите завітати? Цьогоріч зима — сувора.

— Вогонь — для всіх.

Вони посідали довкола ватри, що неспокійно миготіла й красила круглякі колиби, та дивилися безупинно на Марію з дитиною.

— Як давно ми не були в людей, — сказав один.

— І як давно не чули дитячого сміху, — сказав другий.

— На тобі ліскових горішків, чічко, — сказав третій.

Марія простягнула руку, але горішків було забагато на малу жменю.

— На тобі ще хусточку; зроби вузлик.

— Ай, вона вишивана в волошки... — Марії рожеві пальці перебирали дрібне вишивання. Чоловіки раділи її усміхом, немов би їх гріло весняне сонце, або лоскотали полонинські леготи.

— На тобі яблучко червоне.

— На тобі мосяжний хрестик, любко. Молися за нас, грішних.

Дід Осип нараз почав протирати очі. Йому не хотілося вірити, що з-під Мариччиної хустки виблискували білі рукави пацьорковими узорам, що за її головою сховався повний місяць і що дитячому було перев'язане веселею. А три чоловіки клялися перед ним на землі й розгортали дари, немов царі перед Ісусом.

Вкінці дід не міг зрозуміти, чи він Осип, чи Йосиф, він знав тільки, що нізачо не кине хлопчика в полонку, бо це була Свята Ніч.

Коли зближається

святковий час, то на екрані пам'яті відживають давні спомини — батьківський дім і... риба. Коли перша зірка на Свят-Вечір звістила час вечери, то між 12 традиційними стравами завжди був короп з місцевого ставу... Знову ж під час Великоднього Посту морська риба, головною оселенню, різного роду і приготування, заступає м'ясо.

І коли риба для нас, властиво, тимчасово заступала нормальний харч, то для приморських народів була головним продуктом харчування. Море було їхнім постійним джерелом їжі, доводилося глибоко розчаровуватися, бо в цілому світі залишилося тільки 30 відс. запасів риби. Народи повністю зрозуміли, що зі збільшенням населення джерело важливо для здоров'я протеїни зникає.

Але завдяки водокультурі риби шораз стає більше, і обчислюють, що за яких десять років кожні чотири з п'яти риб будуть вже „фармерською виробою“. Цей успіх можливий, бо є частиною традиції рибної культури. Про це знали вже 4,000 років тому єгиптяни, а римські басейни з рибою вже діяли перед народженням Христа. У V сторіччі до Христа китайський підприємець Фен Лі писав про своє намагання плекати коропа. В Європі короп ріс у ровах з водою, що оточували замки вель-

Юрій Р. Рибак

Фарми водокультури

можів, й вони завжди мали „свіжу рибу“.

Нинішня водокультура не є однорідна, бо включає різноманітне морське тваринне життя. Її „золота доба“ почалася від хвилини, коли в океані значно зменшився запас, а нова технологія дала кращу можливість фармам розробити комп'ютерні програми для раціональної комерційної продукції. Невдовзі рибне фармерство значно поживалося серед азійських народів і досягнуло понад 80 відс. світової продукції. На Китай припадає половина глобальної продукції, на Європу — 9 відс., а на ЗСА — половина європейської. Чіле після Норвегії стало провідним продуцентом домашнього лосося (salmon). В Еквадорі, Південна Америка, експорт комерційно вирощуваної креветки, тобто істівного морського десятиного рачка (shrim), перевищив експорт кави, бананів, какао, і... квітів.

У ЗСА „королевою“ водокультури є catfish (рід риби з вусиками, які нагадують kota), і дає півмільйона фунтів продукту, що є більше від решти цілої американської рибної індустрії за один рік. Можна б вважати, що „кетфіш“ має теж „соціальне покликання“, бо чикагівським родинам в потреби дають можли-

вість вирощувати рибу в 33-галонних бочках.

Фармер може вирощувати рибу тоді, коли приготує або знайде місце, яке надається для „природного життя і розвитку організму“ (habitat). Це можуть бути природно затоплені водою низькі ґрунти або стави, наповнені джерельною водою, або близько берега обгороджене місце, закріплене якорями. Водокультура існує навіть у відкритому морі, але вже під назвою „морекультура“.

Здається, що нема на світі фарми, яка б на звертала б уваги на продуктивність своїх тварин. У зв'язку з тим напрошується питання: скільки корму зуживають тварини, щоб випродувати м'ясо? Статистика на це відповідає так: кури потребують п'ять з половиною фунтів корму, щоб випродувати один фунт м'яса; для свиней це відношення є сім до одного, для великої рогатої худоби — 15 до 1, а лосось (риба) продукує один фунт філе з двох фунтів корму. Із соціально-економічної точки зору це важливе при визначуванні, котрий саме рослинний корм у своїй первісній формі міг нагодувати більше людей, ніж той же корм, перетворений твариною на м'ясо. Тут риба веде перед, однак не тоді,

теплій, і коли з нього струсили сіно, він протер очі й підвів чорні вії.

— Леле! То Захарієво! Вона його тут сховала!

Дід почав лаятися. Що ж їм тепер робити з дитиною? Краще вже кинути в полонку, як має нидіти без мам серед лісу. Він видів козу й поставив глечик на вогонь. Тепла пара молока залоскотала хлопчикові ніздрі, і він почав плакати.

— Цить, не плач, зараз дам їсти, — успокоювала його Марія і взяла брудний вузлик на коліна.

— Пий перше сама; ти вже геть обімліла, — бурмотів дід Осип. Марія взяла глечик у руки й приложила його до уст дитини. Хлопчик пив жадібно, аж захлапався. Коли він напився, глечик показав дно.

— Будеш їсти куліш без молока, — злився дід Осип, докинув рішда до полум'я й почав варити куліш. Він насупився, як сова, на дитину й на Марію, що почала чесати коси й заплітати дрібшечкою.

— Дурна ти. Хто тебе побачить? Тут тільки ведмеді заходять часом у колибу.

— Нині — Свят-Вечір...

— Свят-Вечір! Твого тата вбили, твою маму спалили, а тобі свято в голові! Марія захлипала.

Віра Вовк

РІЗДВЯНА ЛЕГЕНДА

Зі спаленої оселі осталося тільки їх двоє. Марія хотіла митися до зорі, щоб придбати дівочу вроду, і дід Осип мусів прорубати їй сокирою полонку в гірському потоці. (Небіжка Ганька, земля їй пером, набила дитині голову такими небиліцями).

— Далеко це до колиби, діду?

— Ти втомлена? Потерпи, любко, я не годин тебе на руках нести. Ти вже далі дьоба, вже лице до зорі вмивала.

— І в колибі є Чорнуля?

— Ти голодна? Пожди ще трішки. Дід зварить тобі зараз вечерю.

Ввійшли до колиби. Війнуло теплом від сіна й звірячих тіл. В кутку збилося в громаду кілька переляканих овець, і чорна коза дивилася на них сумовитими очима. Марія розстелила квітчасту хусту й умостилася на сіні. Нараз вона сплеснула руками:

— Ой леле! Дитяток, діду!

— Дитяток?! — Дід Осип кинув рубати пруття й хотів бачити власними зіницями те мудо. Хлопчик був ще

В Нью Йорку відзначено 85-річчя Пласту

Завжди активний громадсько курін'я пластунок „Верховинки“ і тим разом запросив українську громаду Нью Йорку на окремому добре підготовану імпрезу для відзначення 85 річчя своєї організації. Святоточне відзначення відбулося в неділю, 16-го листопада, в Українському Інституті Америки, з багатомісним повною програмою, яка розпочалася виставкою із пластових архівів, що зібрано була зготовлена в нижній залі УІА. Гості мали можливість оглянути світлинки, альбоми, видання з різних етапів пластування так ще в Україні перед розв'язанням Пласту польською владою, аж до теперішньої віднови Пласту після проголошення незалежності України.

Програма під кличем „Мандрівка стежками Пласту“ розпочалася о год. 3-й та провадила нею курін'я „Верховинки“ пл. сен. Ніна Самокіш. Про вірність Україні пластуни говорили пл. сен. Наталія Соневицька, яка цитуючи думки на цю тему українських громадських і пластових провідників, доказувала, як глибоко ця вірність запала в серця пластових поколінь.

Питання кінцевого зримання пластової організації та її плекання серед нових поколінь тих українців, які стали американськими громадянами та живуть постійно на американській землі, порушив у своєму слові пл. сен. Юрій Савицький.

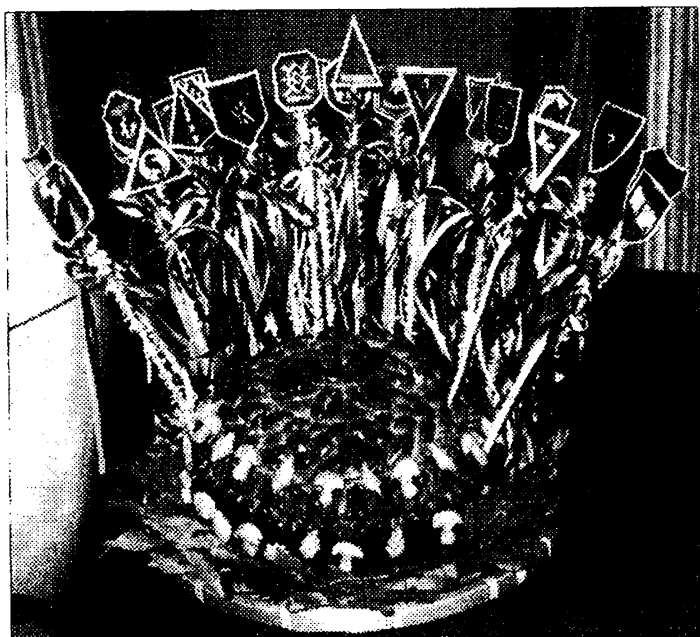
Цікавою була спроба конфронтації поглядів двох різних поколінь пластуни на значення Пласту та причини праці в ньому, а це пл. сен. Ольги Кузьмич і її внучка, ст. пл. Колі Савицького. Як можна було ствердити з їхніх щирих та відвертих думок, незважаючи на зміну обставин та років, причина того, що вони належать до пластової організації та почуваються в ній добре, залишилася ця сама і нічим незмінна. Це викликає оптимізм і надію, що Пласт залишиться і надалі тою молодечою організацією, яка притягає і яка дає задоволення у кожній в ній праці.

Про сьогоднішній Пласт в Україні, як і включення його до міжнародної скавтової організації та участь пластуни у міжнародних джемборі говорив пл. сен. Любомир Романків, Начальний Пластун, який показав ряд прозірок з останніх пластових подій, як також подав свої прогнози на дальший розвиток Пласту в Україні.

Після закінчення цієї так різноманітної і багатогранної „андрівки стежками Пласту“ гості мали нагоду у невимісній гостині вимінятися враженнями, а відтак взяли участь у третій частині символізованої пластової ватри, якою провадив пл. сен. Роман Юзенів з допомогою пластуни молодшого покоління. Р. Юзенів у притаманний йому веселий спосіб нагадував зі сантиментом давні таборні ватри, перепродавши давні традиційні точки

Символічна пластова ватра.

Традиційний український коровай із символами усіх пластових селіських курінь (роботи пл. сен. Л. Зелик).

програми, втягуючи до них усіх присутніх, як „ріпка“ чи „магомет“, а все це переплітав уривками із таборної хроніки покійного пл. сен. Славка Паливоди. Пл. сен. Софія Зелик з глибоким відчуттям виголосила вірш пл. сен. Лесі Храпливої-Щур „Іскра“, а член куреня „Верховинки“ пл. сен. Надія Світлична розповіла цікаво про її знайомлення із Пластом і свої пережиття першої пластової ватри, на якій

власному акомпаньменті дві пісні, а відтак співочий гурток пластової статниці в Пасейку відспівав при акомпаньменті гітари кілька настроєвих пісень. Співали і всі присутні, закінчуючи цю символічну ватру традиційною пісню „Ніч вже йде“.

Присутні гості неспадкували мали в цей вечір повну картину дії Пласту та його велике значення у вихованні цілих українських поколінь. На жаль, через рівночасну Орліяду, що відбувалася в цей же день на „Союзівці“, бракувало дуже серед учасників того свята молоді, цієї молоді, що була і є головною причиною продовження пластової праці та відзначення його кроків вперед до недалекого вже 100-річчя.

О. К.

Маргофляк...

(Закінчення зі стор. 2)

лежить від нас, шановні читачі. Саме читач має стати колективним інвестором нової серії, купуючи книжку в книгарні, у Видавничстві „Час“, осередках Руху чи „Просвіти“.

Ясно, що цей читач — особа непересічна. Це людина високого інтелекту, людина, що прагне відкривати нові імена і явища. Такі люди в будь-якому суспільстві створюють меншість і, звичайно, прагнуть до контактів між собою.

Культурне середовище, необхідне для них, виникатиме навколо видавництва через неформальні знайомства, посередником у яких може стати „Час“. Про чергову книгу у, про презентацію, що і тут устатиться, про найменші зміни у виданнях вас інформуватимуть особисто, якщо ви, звичайно, надішлете свою адресу та номер телефону до редакції газети „Час-Тайм“ (Київ-80, вул. Терехівна 4) з поштою „Серія УМІ“. Культурні зацікавлення диспори належно враховуватиметься через український каталог на 1998 рік фірми „Левшан“. Ви також можете по дзвонити за телефонами в Києві: 4356460 4356202 та 2456006.

Тим часом 25-го вересня в Києві презентували вибрані літературознавчі праці Марка Павлишина (Австралія) під загальною назвою „Канон

та іконостає“. Відтак появилася й третя книжка серії — „Близько ще зустрінемось“, де зібрано найкращі зразки драматургії диспори. Підготовлено до випуску ще кілька книг.

Але будьмо відверті до кінця: за умов економічного розвалу в Україні ця шляхетна справа не може бути здійснена цілком без допомоги диспори.

„Держава виявила повне нерозуміння й цілковиту байдужість до проблем розвитку власної культури. Зрозуміло навіть чому: вона не бажає бути українською. Тож коли Україна будуватиметься як держава неукраїнська, то й українська культура їй чужа, незрозуміла й не потрібна... Але попри всі неумови й негаразди, українська література зуміла витворитися як феномен органічний, цікавий, яскравий, який може без сорому показати себе світові. Для того, щоб це сталося, треба впорядкувати і видати все найліпше з невіданого, треба з любов'ю вибрати із тисяч книжок сотню чи кілька сот найпотрібніших, найсвітліших духом“ (В. Шевчук).

Безоглядно віддані українській культурі Р. Корогодський та В. Шевчук першими розпочали цю велетенську працю. Підтримаймо ж їх і приєднаймося до вільного й молодого духу нової української літератури.

ПОЛЬСЬКІ ЗАКОНОДАВЦІ ЗНОВУ впровадили закон проти абортів на радість Римо-Католицької Церкви та на гостру критику жіночих активістів. Нижча палата польського парламенту, де від вересневих виборів перевагу мають праві центристи, котрі підтримують церковні закони, перегосували, щоб унеможливити мінусорічний закон, який дозволяв на аборт не лише по-в'язані з медичною потребою, а також з економічними неспроможностями. Тепер аборт дозволитиметься тільки у випадках непоправного ушкодження зародку, поважної загрози життю чи здоров'ю матері або у випадку, коли вагітність є наслідком злочину. Лікарі, котрі виконували незаконні аборти, будуть покарані дворічним ув'язненням.

ПОДІЇ

КОНЦЕРТИ КАМЕРНОГО ХОРУ „КИЇВ“

Філадельфія. — Звідси у четвер, 18-го грудня, розпочав своє перше турне по Америці Камерний хор „Київ“. Концерт відбувся в залі Українського Освітньо-Культурного Центру. Наступні концерти хору відбулися: у суботу, 20-го грудня — у Fairfax, Virginia, в залі George Mason University for the Arts, тел. (703) 993-8888; у неділю, 21-го грудня — в Carnegie Hall, New York City, тел. (212) 247-7800; та у понеділок, 22-го грудня, в Music Hall, Portsmouth, New Hampshire, тел. (603) 436-2400. Початок усіх концертів о год. 8-й вечора.

НОВОРІЧНА ЗАБАВА У БЕЙОННІ

Бейонн, Н. Дж. — Український Народний Дім, 280 Ave. E, влаштовує у своєму приміщенні новорічну забаву, гратиме оркестра „Луна“. Початок о год. 9-й вечора. Вступ — 30 дол., для молоді — 15 дол. 10 осіб за столом мають додатково право на одержання горілки. Квитків при вході не продаватиметься. Тел. для замовлень квитків — (201) 823-1242.

НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ У БРАНЗВИКУ

Бранзвик, Огайо. — Українська церква св. Стефана, 1905 Перл роуд, влаштовує у своїй

залі новорічний баль з бенефітом на дитячі будинки, лікарні та інвалідів в Україні. Баль відбується у середу, 31-го грудня, початок о год. 8-й вечора. Гратимуть Остап Стахів та Віталій Созанський. Українська вечеря з шампанським — 25 дол., при замовленні на 8 осіб — 20 дол. за особу. Телефони для замовлень квитків: (330) 273-6238, (216) 267-1319, фірма „Карпати Експорт“ (216) 741-8771.

НОВОРІЧНА ЗУСТРІЧ У ПАСЕЙКУ

Пасейк, Н. Дж. — Тут 31-го грудня в Українській Централі, 240 Govt ave., відбудеться новорічна зустріч з забавою, початок о год. 8:30 вечора. Гратиме оркестра „Золота булава“ з Монреалю. Вступ — 40 дол. (за забаву, гарячий буфет та напої). Вступ лише на забаву — 20 дол. Резервувати місця слід у Вірі Чернянської (973) 473-3379.

„МАЛАНЧИН ВЕЧІР“ В НЬО ЙОРКУ

Нью Йорк. — Місцевий Український Спортивний Клуб та Хор „Думка“ влаштовують „Маланчин вечір“ у суботу, 10-го січня, о год. 9-й вечора в залі УНДому, 140 Друга авеню. Вступ — 25 дол. У справі замовлення квитків слід телефонувати на числа (212) 674-3350, (201) 433-3980, або їх можна купити щоп'ятниці в домі УСК після проби хору.

У „Свободі“ ч. 240, середа 17-го грудня 1997 р. у некролозі бл. п. МИРОСЛАВИ ПАВЛІВ ур. ЛЯЛЬКА поміщено сестра Софія Білик, а має бути СОФІЯ БІСІК з родиною.

Адміністрація

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого незабутнього МУЖА. ТАТА І ДІДА

бл. п. ТАРАСА ДУРБАКА

буде відправлена СЛУЖБА БОЖА

в церкві Богоявлення Господнього в Ст. Петербурзі, Фла, 31-го грудня о год. 8:30 ранку.

Просимо про молитви за спокій його праведної душі.

ДРУЖИНА, СИН І ВНУКИ

13 грудня 1997 р. сповнилося ДЕСЯТЬ РОКІВ З ДНЯ СМЕРТИ нашого улюбленого БАТЬКА І МУЖА

ЮРІЯ ЛАВРІНЕНКА (ДИВНИЧА)

автора антології „Розстріляне Відродження“, книги портретів письменників „Зруб і Парості“, та численних літературно-критичних і наукових праць.

Співробітників Юрія Лавріненка, друзів, вихованців, шанувальників його спадщини, читачів його творів, прохасмо в цей період помолитися за спокій його душі

Вічна йому пам'ять!

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА (Панахида)

буде відправлена 4-го січня 1998 р. в церкві Св. Володимира 160-170 West 82 Street, New York, N.Y., 10024. Tel.: (212) 873-8550.

Ділимося сумною вісткою, що 13-го грудня 1997 р. упокоїлася на 89-му році життя

бл. п. ЛАРИСА ДОНЧУК

вдова по письменникові Зосимові Дончукові нар. на Полтавщині

ПОКОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 16-го грудня о год. 1-й по пол. в українській православної церкві пам'ятки св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Брук, Н. Дж. а відтак там же на цвинтарі — похоронення.

Вічна їй пам'ять!

Приятелі та односельчани

ВІТАЛІЙ ТА ЄВДОКІЯ ТРИПУПЕНКО

Родині і друзям Ю. КУЗЬМИЧА

Амбасада України в ЗСА висловлює глибокий сум з приводу смерті авторитетного українського інженера, фахівця Департаменту енергетики ЗСА ЮРІЯ КУЗЬМИЧА.

Його винятково важлива праця у сфері двостороннього американсько-українського партнерства і забезпеченні ядерної безпеки була у розквіті сил передчасно перервана наглою аварією, до якої Ю. Кузьмич потрапив під час останнього службового відрядження до України. Це не дозволило йому завершити ряд починань у справі контролю над озброєнням і нерозповсюдженням ядерних матеріалів у Східній Європі. Перебуваючи у Києві у ці скорботні дні, спілкуючись з людьми, які добре знали Ю. Кузьмича, я пересвідчився, наскільки багато доброго встиг він залишити по собі.

Амбасада висловлює найщиріші співчуття родині покійного, відомій своїм значним внеском у суспільно-політичне життя української громади у ЗСА. Співробітники Інституту ядерних досліджень України, з якими мені довелося спілкуватися цього тижня в Києві, звернулися до мене з проханням передати родині і близьким покійного їх особисті співчуття.

Пам'ять про Ю. Кузьмича, видатного і скромного сина української громади в ЗСА, залишиться в наших серцях назавжди

ЮРІЙ ЩЕРБАК
Амбасадор України в ЗСА

У ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого найдорожчого МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

адвоката

РОМАНА К. ГУГЛЕВИЧА

будуть відправлені заупокійні

СЛУЖБИ БОЖІ в церквах

св. Юра в Нью Йорку 26-го грудня о год. 8:30 ранку, Чесного Хреста, Асторія 26-го грудня, Покрови Божої Матері, Озон Парк 29-го грудня о год. 9-й ранку.

Рідних приятелів і знайомих про молитви за спокій душі покійного просять дружина — ОЛЬГА сини — БОГДАН

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями: знайомими, що 7-го грудня 1997 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ, ПРАБАБУНЯ І ТЕТА

бл. п.

НІНА ЛОЩЕНКО (ВОНСОВИЧ)

нар. 21-го грудня 1901р. на Київщині.

ПОКОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 10-го грудня з катедр св. Володимира в Пармі, Огайо, на цвинтарі св. Петра і Павла.

Залишилися у глибокому смутку:

донька — НЕОНІЯ ВІНЯРСЬКА з чоловіком СЕРГІЄМ
внуки — АНДРІЙ з дружиною СУЗАННОЮ
— ЮРІЙ
— ДАНИЛО
правнуки — МИХАЙЛО І КАТЕРИНА
племінниця — ГАЛІНА КІС з родиною
— ІРЕНА ЛЕВИЦЬКА з родиною
— ОЛІА ЛОЩЕНКО
— ЛЕСЯ БУНІН з донькою ГАЛЕЮ

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 25-го листопада 1997 р. в Pensacola Fl. ненадіжно упокоїлася в Бозі наша улюблена, незабутня МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА І ХРЕСНА

бл. п.

ІРЕНА (ОРИСЯ) ДМИТРЕНКО з дому СИВАК

вдова по д-рові МИХАЙЛОВІ

ПОКОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 28-го листопада в Pensacola Fl. з катедр св. Володимира в Пармі, Огайо, на цвинтарі св. Петра і Павла.

Горем прибиті:

син — ЮРІЙ з дружиною БІСЕР і сином МІКІ
дочка — МАРА з чоловіком МАГМУТОМ і дітьми АРМАНОМ І НІНОЮ
сестри — ДАРІЯ з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ — Новий Розділ, Україна і
— ГАЛІА ВОЛОШЕНЮК з дочкою ЛЯРИСОЮ
брат — ЮРІЙ СИВАК з дружиною ОРИСЕЮ і дітьми МАРТОЮ, АНДРІЙНОЮ І МАРКІЯНОМ та внучкою СОЛОМІЄЮ у Львові
та ближчі і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

Вічна їй пам'ять!

ЛІТЕРАТУРНО МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ

ГАЛЕРІЯ МАЯНА

— запрошують на —

РІЗДВЯНУ ЗУСТРІЧ

п'ятниця, 2-го січня 1998 р. год. 7-ма веч.

У ПРОГРАМІ:

- Різдвяна виставка;
- Старовинні колядки у виконанні Лаврентії Туркевич;
- Колядки ансамблю „Українська родина“.

Вечір ведуть Оксана Лиховид і Ярослав Герулак

ГАЛЕРІЯ „МАЯНА“

136 2-га Авеню, Нью Йорк, (4-й поверх) . Тел. (212) 260-4490 або (212) 777-8144

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

280 Avenue E. Bayonne, New Jersey

запрошує вас на

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

середа 31-го грудня 1997 р. о год. 9-й веч.

- шампанський тост
- шапки-таракальці-буфет

10 осіб за столом дістають горілку

музика „ЛУНА“

Вступ — 30 дол., молоді — 15 дол

Квитки при дверях не продаються

Замовляти на число тел.

(201) 823-1242

Наше...

(Закінчення зі стор. 1)

Пікуш з Петриківки на Полтавщині зберігає характер настінного розпису, виконуючи його на папері традиційною технікою яйцевої темпері. Природа в олійних та пастельних працях львів'янина Адріана Гелитовича віддзеркалює повне драматизму індивідуальне філософське бачення мистця; елементи скитської культури — притаманна риса картин Андрія Клименка. На виставці представлені також праці Воронюка, І. Твердуна, багаті українською символікою твори Марини Цесарської з Києва (гуаш), розпис на склі Андрія Хомика, оригінальні хустки Наталії Гац, яка працює на шовку технікою багик.

Мистецтво української діаспори представлене творами мистців із ЗСА — олійними працями Любослава Гуцалюка, Юрія та Яреми Козаків, Людмили Морозової, керамікою Слави Геруляк та

герданами її доньки Ельмири. Виставлені також праці мистців з Франції Омеяна Мазурика й Темістохла Вирсти, з Еспанії — Роксоляни Лучаковської-Армстронг, з Канади — графіка Віталія Литвина на різдвяну тематику, як теж скульптури Оксани Нарожняк з Бразилії та графічні праці — чорно-білі й кольорові — мистця з Югославії Юліана Колесаря. Деяких з вищезгаданих авторів уже немає в живих.

На закінчення С. Геруляк повідомляє, що виставку-продаж в галерії „Маяна“, яка є посилістю неприбуткової організації „Український Літературно-Мистецький Клуб“, можна відвідати до неділі, 11-го січня 1998 року: щоп'ятниці від год. 6-00 до 8-00 вечора, у суботу та неділі — від 1-00 до 5-00 після полудня, в будні дні — за домовленям, тел. (212) 260-4490. Адреса галерії — 136 Друга аве., Нью Йорк (будинок Українського Державного Фронту, 4-ий поверх).

КОМПАНІЯ "SPECTRUM AIR"

Пошукує працівників до бюро для реклами та продажу високопродуктивної системи, яка існує від 1936 року. Наші виробники допомагають проживати в умовах абсолютної чистоти, назавжди позбавляючи від інфекцій, астми, алергії. Є можливість заробити 2,500 плюс/місяць і працювати part-time, або full-time.

Для праці потрібне авто.
Тел.: (718) 459-0548

Найкращий і найшвидший сервіс тільки у фірмі MIST

MEEST-AMERICA INC.
817 Pennsylvania Ave., Linden, N.J. 07036

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ
без мита, низькі ціни
безкоштовно забираємо з дому,
доставляємо за наліпками UPS

Доставляємо ДОЛЯРИ
до рук адресата від 3 до 14 днів

стандартні харчові пакунки
та багато іншого

За каталогом та інформацією телефонуйте до нас безкоштовно: **1-800-288-9949**

і переконайтеся, що ми:
- гарантуємо 100% доставку в короткі терміни
- в кожну хвилину дамо Вам відповідь
про виконання Вашого замовлення

Чоловіча дружина
УСВТ „Ч. Січ“
розпочала новий сезон

Свій новий, 40-й сезон чоловіча відбиванкова дружина „Ч. Січ“ розпочала 30-го листопада іграми в турнірі відбиванкової Асоціації Америки, що відбулися в м. Монакі, Нью Джерсі.

В цьому турнірі змагалася усіх 12 клубів, на початку в 3-ох підгрупах, а на закінчення в „Плей оф“, до якого дійшли дружини, що зайняли в поодинокій підгрупі 1-2-ті місця. „Ч. Січ“ відіграла 9 сетів з сильними клубами „Райлі“ ВК, „Біг Вільс“ ВК і „Норд Шон“ ВК.

Вигравши 4 і програвши 5 сетів, наша дружина зайняла 3-тє місце в підгрупі і не закваліфікувалася до „Плей оф“. Граючий провідник Михайло Завадівський задовольнений з гри дружини. На більшій успіх у цьому першому в сезоні турнірі важко розраховувати, тим більше, що в ньому не змогли взяти участь усі наші відбиванкари, що з різних причин були перешкоджані. Дружина „Ч. Січ“ змагалася в складі: М. Завадівський, І. Акіншин, П. Гунчак, М. Дулін, Б. Томко і Р. Олівєра.

УСК Нью Йорк — „Айнтрахт“ СК — 3:2

В неділю, 7-го грудня обидві футбольні дружини УСК Нью Йорк відбули свої чергові ігри за чемпіонат РІ дивізію Космополітальної Сакер Ліг Нью Йорку, в яких здобули важливі перемоги. Обидві наші дружини є лідерами в показниках табелі ігор і, здобувши дальші очки, вони бажано віддаляються від своїх найближчих переслідувачів. Як готиться в наступному, 50-річному ювілею вони прагнуть прикрасити

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омеян Твардовський

золотими нагородами і авансом до І дивізію. Німецькі футболісти з клубу „Айнтрахт“ виявилися твердим горішком, але завдяки великому бажанню вийти переможцями наші футболісти за службою перемогли. Переможні голи здобули: Розафіо—2 і Заращак—1. Резервісти УСК розгромили резерву „Айнтрахту“ високим вислідом — 4-0.

Оцінка виступів
Кийського „Динамо“
за Чашу Європейських
Чемпіонів

Майже на кожній, після змагань „Динамо“, пресовій конференції європейські журналісти просять тренера Валерія Лобановського порівняти рівень керування ним дружини в роках слави — 1975, 1986 і в цьому році. Лобановський називає подібні порівняння некоректними — сучасний футбол зовсім інший, він каже, ніж той, що ми грали, скажімо, десять років тому. Пройде ще десять років, і цей спорт знову зміниться. Футбольний тренерський геній Лобановського полягає саме в тому, що він вміє передбачити шляхи розвитку гри, випереджати конкурентів, демонструючи навіть найтитулованішим клубам Європи, як саме вони змушені будуть грати завтра, щоб залишитися в еліті. Спостерігати за цим — справжня насолода. Деколи відкриваєш для себе парадоксальні, на перший погляд, погляди, речі і дивуєшся. Змагання з Барселоною яскраво ілюструють, як візуальні спостереження потім не збігаються з висновками після аналізу

найпростіших тактико-технічних дій дружини-учасниць змагань. В табличках зафіксовано, наприклад, скільки ігрового часу володіла м'ячем Барселона й скільки „Динамо“. Здавалося, безсторонні цифри повинні б засвідчити протилежну картину. Аж не так. Хто більше володіє м'ячем, за тим і ініціатива. Але, виявляється, динамічні продуктивніші використовують час володіння м'ячем, тобто їхній коефіцієнт корисної дії вищий. Змагання „Динамо“ з Барселоною несприймалася нами як динамічна вистава з талановитою режисурою і яскравою майстерністю виконавців! Тільки сценарій видався простеньким — уже в середині першої половини гри в Барселоні, коли господарі геть забули ключові фрази своїх невідражних ролей, всім стало відоме ім'я „вбивці“. Нічого не зробиш: така правила футбольної вистави, де сценарій пишеться двома авторами-суперниками. Кляса одного з них виявилася незрівнянно вищою. В. Лобановський залишив без відповіді запитання, чому гра збірної України (а це — „Динамо“) відрізняється від гри „Динамо“... Зложилася така ситуація, що інтереси клубу і збірної зайшли в протиріччя. Сто відсотків бойової готовності необхідні й змаганням збірної, і змаганням клубу.

Повертаючись на стадіон „Нью Камп“ в Барселоні, один з футбольних репортерів написав: „Залишилося ще досить часу в грі, як розчаровані симпатичні Барселони почали залишати трибуни стадіону. Зате десятки тисяч інших залишилися до кінця. Щоб вповні скористатися з можливості на власні очі побачити й стати свідками повернення кийського „Динамо“ до еліти європейського клубового футболу, народження привабливого образу гри завтрашнього дня. В єдиному пориві експансивні катальонці встали з місць і довго оплесками вітали українських футболістів. Таких програних змагань

не соромляться. Ними — пишуться. Що вже казати про українських вболівальників. Аж ми — виграли!

14-річний Руслан
Пономарьов здобув
першество „НКА-97“

Наприкінці жовтня ц. р. у Києві закінчився міжнародний шаховий турнір „Грен-Прі ВВ НКА-97“, в якому 14-річний хлопчик з Краматорського, що на Донеччині, несподівано здобув лаври першуну. Ми вже представляли раніше іменитих суперників, гротмайтрів і майстрів, що були учасниками цього турніру. Здобувши це дуже важливе першество, Руслан рівночасно, вдуме в цьому році, подолав норму міжнародного гротмайтра, першостями виступив на одну точку. Як відзначили шахові оглядачі, в березні ц. р. француз Етьєн Бакро був наймолодшим в історії шахів гротмайстром, здобувши цей титул у віці 14 років і два місяці. Тепер юний український першун його, досягнувши вершини у віці 14-років і 17 днів. Руслан давно повернувся до себе увагу в шаховому світі. Він двохразовий чемпіон Європи до 12 років в 1995 році та до 18 років в 1996 році,

Р. Пономарьов

чемпіон світу до 18 років у 1997 році. Недарма до його батьків, а також тренера вже не один раз зверталися з ряду країн, і особливо з Росії, зі споклисливими пропозиціями щодо переїзду. Приємно, що батьки, тренер і сам Руслан відкинули ці спокли, зберігаючи вірність Україні. Саме завдяки цій твердій поставі Руслан і його тренер привернули до себе увагу Проводу УСЦАК, який підтримує цих патріотів України, оплативши їм сумою 1,200 дол. поїздки на чемпіонат світу до Бірмені, де, як вже відомо, Руслан віддає здобуттям чемпіонату світу. Шахова Україна і шахова ланка УСЦАК і провід широко привітали юного чемпіона.

Підсумкова таблиця турніру „НКА-97“:

Ім'я шахіста	Точки
Руслан Пономарьов (Україна)	10,5
Михайло Голубев (Україна)	8,5
Ратмір Холмов (Росія)	8,5
Арсен Єспазарян (Вірменія)	7,5
Сергій Кривошея (Україна)	7
Спартак Височин (Україна)	6,5
Віктор Комляков (Молдавія)	6,5
Артур Фролов (Україна)	6,5
Ашот Надян (Вірменія)	6
Вадим Шишкін (Україна)	6
Ігор Луцко (Україна)	5,5
Вадим Малахатко (Україна)	5
Андрій Рахмангулов (Україна)	5
Віталій Посоцький (Україна)	2

У ПОНЕДІЛОК, 15-ГО ГРУДНЯ, президент Билл Клінтон призначив Білла Ланн Лі виконуючим обов'язки асистента генерального прокуратора для справ громадських прав. Цим призначенням Президент оминув інші можливості його призначення, котрі однак могли бути більш суперечними для республіканців, які вже попередньо відкинули номінацію Б. Ланн Лі через його принципові переконання потреби Дії сприяння меншинам. Вживаючи слово „виконуючого обов'язки“, Б. Клінтон забезпечив свого обранця повним легальним правом сталого призначення на згадане становище, але без офіційного політично визнаного затвердження Сенатом. Однак президент Б. Клінтон підкреслює, що він знову наступного року запропонує ім'я Б. Ланн Лі до схвалення Сенату з надією, що це буде здійснено.

Вступайте в члени
Українського Народного Союзу!

„СВОБОДА“ —

НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК —
СЛУЖИТЬ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ВЖЕ
ПОНАД 100 РОКІВ

Пам'ятаймо про Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Безробіття досягло 33 відсотки
Б. КЛІНТОН ЗАТВЕРДИВ ЧОДЖЕТ ПЕНТАГОНУ

Даруйте пам'ятку українцям у США про співпрацю між Україною та Європейським союзом

Ланн Лі призначений виконуючим обов'язки асистента генерального прокуратора для справ громадських прав

Найкращий дарунок для бабусі чи дідуся мамі чи батька

Дарунок, який триватиме повний рік та справлятиме приємність обдарованій особі, це УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

Річна передплата:
для членів \$75.00
для не членів \$100.00

Передплата виходить
приблизно
30 або 40 центів за число
тел.: (201) 434-0237

RATE	SVOBODA		THE UKRAINIAN WEEKLY	
	UNA MEMBER	NON-MEMBER	UNA MEMBER	NON-MEMBER
ANNUAL	75.00	100.00	40.00	60.00
SEMI-ANNUAL	40.00	60.00	25.00	35.00
QUARTERLY	22.00	33.00		

For: _____
Address: _____
From: _____
(All payments in US funds only)

SVOBODA AND THE UKRAINIAN WEEKLY are published by THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany NJ 07054

ПОВІДОМЛЕННЯ

для членів 172-го Відділу

З днем 1-го січня 1998 р. обов'язки секретаря 172 Відділу перебирає новий секретар

СТЕФАН КОСОНОЦЬКИЙ

Просимо членів звертатися у всіх справах членства та забезпечення в УНСОЮЗІ і вплачувати вкладки на адресу:

Mr. Stephan Kosonocky
39 Malapardis Road,
Whippany, NJ 07981-1004
(973) 887-7730

Шановні РОДИЧІ чи ДІДУСІ!

Якщо Ваші діти, чи внуки є тепер на студіях дедале від родинного дому, не дозволяйте їм відстати від української громади чи українства. Найкращим засобом, щоб вдержати цей зв'язок є тижневик „THE UKRAINIAN WEEKLY“. Замовте їм передплату коштом .77 ц. тижнево для членів УНС або \$1.08 для нечленів. Телефонуйте на число:

(973) 292-9800

UKRAINIAN WEEKLY

P.O. Box 280, 2200 Route 10
Parsippany NJ 07054

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам
УНСОЮЗУ

Повідомляємо Членів і Відділи УНСОЮЗУ, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСОЮЗУ мусить замкнути рахунки та здепонувати в банках гроші, одержані від Відділів

не пізніше, як вполудне
26-го ГРУДНЯ 1997 РОКУ.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1997 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайшоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше як у П'ЯТНИЦЮ, 26-го ГРУДНЯ 1997 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняються з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

ПОМЕР В. КАРИЙ

Парсиппані, Н. Дж. — У п'ятницю вранці, 19-го грудня, в старечому домі св. Йосифа у Вудбридж, Н. Дж., помер на 100-му році життя Володимир Карий, колишній довголітній працівник В-ва „Свобода“. Парастас буде відправлений в неділю, 21-го грудня, в заведенні Ріотто при Кеннеді бульварі в Джерзі Сіті, Н. Дж., в год 7-ї вечора, а похорон — в понеділок, 22-го грудня, з того ж заведення в год 9-ї вранці до української католицької церкви св. Петра і Павла, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

У Греції...

(Закінчення зі стор. 1)

сійський. Т. Помазанова сказала також, що серед пасажирів було четверо дітей і двоє немовлят. Залога складалася з восьми осіб. За її словами, пасажирів вилетіли з Києва до Сальонік на Боїнгу 737, але змушені були сісти в Одесі у зв'язку з проблемою з мотором. Там вони пересіли на Як-42.

Представники цивільної оборони України припустили, що серед пасажирів були члени делегації, яка супроводжувала грецького президента Костаса Стефанопулюса під час його триденної візити до Києва. Грецькі власті заперечили це, стверджуючи, що всі члени делегації живі і здорові.

Один поліціант, який перебував на північ від гори Олімп, повідомив, що чув щось подібне на вибух невдовзі після того, як літак втратив зв'язок з диспетчерами.

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

• НА ПРОДАЖ •

Продається 5-ти
кімнатна квартира в
місті Чернівці.

Тел.: (847) 803-9840

SEIZED CARS from \$175.
Porsches, Cadillacs, Chevys,
BMW's, Corvettes. Also Jeeps,
4WD's. Your Area. Toll Free
1-800-218-9000
Ext. A-1871 for current listings.

GOV'T FORECLOSED homes
from pennies on \$1. Delinquent
Tax, Repo's, REO's. Your Area.
Toll Free (1) 800-218-9000
Ext. H-1871
for current listings.

* FUNERAL DIRECTORS *

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(201) 375-5555

SOYUZIVKA • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foodmore Road Kerkorian, New York 12446
914-626-5641 FAX 914-626-4638

Святкуйте з нами,
на СОЮЗІВЦІ

РІЗДВО
ХРИСТОВЕ

Від 6-го до 7-го січня 1998 р.

Звичайні кімнати \$ 80.00 за особу
\$150.00 за дві особи.
Люксові кімнати \$ 95.00 за особу
\$175.00 за дві особи
Харчування для дітей від 13-17 років \$ 40.00
Харчування для дітей до 12 років безплатно.

Нічліг включає традиційну Святку Вечерю, а
на Різдво сніданок і святковий обід з
індиком або стейком.

Додатковий нічліг \$60.00 за дві особи
у звичайній кімнаті із сніданком або
\$70.00 за дві особи
у люксових кімнатах із сніданком.
Податки і чайові включено.

Оплата за саму традиційну Святку Вечерю
\$20.00 від особи
для дітей до 12 років \$10.00
Податки і чайові включено.

Прошу телефонувати до
нас про додаткові
інформації